

13 januari 2007

Slaven van God, heiliging en het eeuwige leven (heiligheid)

Lezen: Romeinen 6,15-23

Tekst: Romeinen 6,20-22

Ik focus op de zonde in mijn eigen leven, niet op die van een ander

Romeinen 6 leert dat de werkelijkheid van vrijspraak omdat je gelooft een Christen juist niet onverschillig en nonchalant over zijn zonden maakt. Paulus schrijft dit hoofdstuk om ons te laten inzien waarom geloven in Christus als de basisreden waarom God iemand aanvaardt ons niet onverschillig over onze zonden maakt, maar juist actief gericht tegen de zonden in onze levens.

Laten we duidelijk zijn – ónze eigen levens. Het gaat hier niet over de zonde die andere mensen tegen ons doen. Daarover spreekt hij in hfst 12. Maar nu gaat het over mijn zonden tegen God en tegen u, niet die van u tegen mij. We luisteren nu niet voor een andere naar de preek, maar elk voor zichzelf. We gaan geen vingers wijzen. Laten we elk voor de spiegel van God gaan staan.

Het grote doel van hfst 6 is om ons te laten verstaan waarom rechtvaardiging door het geloof altijd heiliging (of toewijding) met zich meebrengt. Anders gezegd: dit hoofdstuk leert ons waarom rechtvaardiging door geloof *alleen*, nooit *alleen* staat, maar een heilige leven meebrengt. Weer anders gezegd: rechtvaardiging door het geloof brengt nu nog geen perfecte leven, maar wel een nieuwe gerichtheid in dit leven. Het onttroont de zonde en zet God op de troon. Het maakt oorlog tegen de zonde in onze eigen harten en lichamen.

Gods werk, rechtvaardiging, heiliging en eeuwige leven

Drie dingen worden duidelijk aan het eind van dit hoofdstuk.

a.) Het wordt steeds helderder dat wij niet alleen schuldig voor God zijn voor onze zonden en dat wij vergeving nodig hebben en dat Christus ons bij God aanbeveelt. Het wordt ook helder dat we slaven zijn van de zonden en nodig hebben om van zijn macht en straf bevrijd te worden.

b.) Het wordt ook steeds duidelijker dat deze bevrijding, lees heiliging, het werk van God is en dan die van ons. Wij moeten het doen. Maar het kan niet als God ons er niet toe in staat stelt.

c.) Het wordt duidelijker dat ons eeuwige leven niet alleen van onze rechtvaardiging afhangt, maar ook van onze toewijding/heiliging. Als iemand dus zou zeggen dat hij gerechtvaardigd is (gered zal worden) en daarom niet met de zonden in zijn leven hoeft te breken, zal deze persoon niet gered worden. Zonder om bevrijd te worden van de verslaving aan de zonde, zal hij niet gered worden.

Deze 3 dingen staan in de tekst van vandaag: 1) wij zijn allemaal van nature verslaafd aan de zonde – wij regeren niet, de zonde regeert ons; 2) God alleen is de bevrijder van de zonde en ons deel is hiervan afhankelijk; 3) zonder een nieuwe gerichtheid van rechtvaardiging en heiligheid (toewijding) in onze levens zullen wij het eeuwige leven niet ontvangen.

Daarom is Christelijke bediening en ministry zo serieus noodzakelijk. Wat we in de zondagse kerkdiensten en in de zondagschool doen, wat u in de bijbelstudiekringen doet en bij het Bijbellezen,

bidden en zingen als gezin, het leren van de kinderen, wat u in u persoonlijke stille tijd van gebed en Bijbellezen doet – al deze dingen zijn enorm belangrijk, omdat God deze dingen en situaties gebruikt om de zonden te overwinnen. Als iemand begint weg te glijden van deze belangrijke genademiddelen mogen we dat niet lichtelijk opnemen. Het gaat hier namelijk om het eeuwige leven. Paulus zei tegen Timotheüs in 1 Tm 6,12: *“Strijd de goede strijd van het geloof, win het eeuwige leven waartoe je geroepen bent en waarvan je in aanwezigheid van velen zo’n krachtig getuigenis hebt afgelegd.”* De strijd van het geloof gaat om het eeuwige leven. Dus, om niet voor het geloof of tegen je zonde te vechten is om het eeuwige leven los te laten. Je zou aan het einde erachter kunnen komen dat het nooit van jou was. En als je door de Geest blijft strijden, is het van jou (Rm 8,13): *“Als u echter uw zondige wil doodt door de Geest, zult u leven.”*

Laten we deze 3 punten in Rm 6,20-22 bespreken.

1. We zijn allemaal van nature verslaafd aan de zonde – we beheersen de zonde niet – het beheerst ons.

Vers 20: *“Want toen gij slaven waart der zonde, waart gij vrij van de gerechtigheid.”*

We waren allemaal eens slaven van de zonde. Niet sommige van ons. Allemaal. Wij zijn dus niet neutrale, zelfbeslissende wezens die voor zonde en rechtvaardigheid staan, instaat zelf een keus te maken. Vanaf het begin waren we slaven. Zonde was de meester. Wij niet. Ons wil was gebonden aan de verleidingen van de zonden. Vanwege ons verstoorde waarden vonden we de zonde meer aantrekkelijk dan rechtvaardigheid. In dié zin waren we vrij tov rechtvaardigheid. Er niet aan gebonden. Het bracht ons niet in beweging. Rechtvaardigheid was niet aantrekkelijk of lonend voor ons. Daarom hebben al de appèllen daarvan geen uitwerking op ons/anderen. Dit is het eerste punt. Paulus bevestigt het later weer in vers 22 als hij spreekt over: *‘vrijgemaakt van de zonde en in de dienst van God gekomen’*.

2. God alleen is de bevrijder van de verslaving – en onze belangrijke aandeel is hiervan afhankelijk

Let op deze woorden in v22: *‘vrijgemaakt van de zonde en in de dienst van God gekomen’*. We bevrijden onszelf niet: wij wérden bevrijd. We maken onszelf niet slaven van God, we wérden slaven van God gemaakt – dienstbaar aan God gemaakt. Passieve woorden. Hierachter zit God dus. Hij doet dit. Dit gebeurt “onder genade”. Komt Gods genade krachtdadig in onze levens en breekt het de kracht van de zonde en verandert het onze denken en schrijft de wet op onze harten, en geeft het ons een nieuwe geest, en buigt het ons naar het Woord van God en maakt het dat we de schoonheid van Christus en al zijn wegen zien als schatten voor onze levens.

Christen worden is niet om neutraal tussen twee kandidaat meesters te staan en tussen hen te kiezen. Het is niet om zelf te kunnen kiezen. Er zijn geen neutrale mensen. Er zijn alleen maar slaven van de zonde en slaven van God.

Christen worden is zoals wanneer een machtige kapitein van een oorlogsschip van rechtvaardigheid het slavenschip van onrecht commandeert; hij slaat de kapitein (zonde) in boeien; breekt de boeien van de slaven open; en geeft hen zo een stralende uitzicht op genade en glorie dat ze hun nieuwe meester vrijelijk en uit hun eigen wil dienen als de onweerstaanbare bron van vreugde en blijdschap voor hun levens. Zo worden we bevrijd. God heeft ons van een meester bevrijd en ons zijn slaven

met een overweldigende belofte gemaakt. Omhels daarom het werk van God. Ontvang Christus en zijn belofte als de schat van uw leven.

Nu kan ik me indenken dat u zich zou kunnen storen aan het gebruik van het woordje “slaven”. In Nederland kennen we dit niet meer, behalve bij prostitutie en drugsdealers. Paulus had ook wel wat moeite met dit woord. Let maar op dat hij in vers 19 (NBV) zegt: *“Ik druk me zo gewoon mogelijk uit, omdat het anders uw begrip te boven gaat.”* Hij spreekt in “menselijke termen”.

In onze zwakheid en eindigheid tasten we naar taal en woorden om de grootsheid van deze glorieuze boodschap te begrijpen. Dan moeten we ons tevreden stellen met woorden en beelden die èn helpen èn misleidend kunnen zijn. Paulus begreep dit ook goed.

Jezus deed hetzelfde. Joh 15,15: *“Ik noem u niet meer slaven, want de slaaf weet niet, wat zijn heer doet; maar u heb ik vrienden genoemd, omdat Ik alles, wat Ik van mijn Vader gehoord heb, u heb bekend gemaakt.”* Sommige aspecten van het begrip ‘slaven’ moeten we dus overnemen en andere weer niet. Ook met het woord ‘vrienden’. Ook hierin zijn aspecten die we beiden kunnen overnemen of niet moeten overnemen.

Slavernij in Romeinen 6 wil niet zeggen dat we tegen onze wil in geforceerd worden om iets te doen. Robotjes of marionetten worden. Het betekent dat onze wil verslaafd wordt. Wat ik wil wordt gebonden om zonde te doen of gebonden om rechtvaardige dingen te doen, omdat we òf de vruchten van zonden òf de schoonheid van rechtvaardigheid als aantrekkelijk ervaren. In beide gevallen doen we dus wat we graag willen doen. Dit zien we duidelijk in hfst 7. Maar we zijn gebonden om het te doen, omdat onze harten òf corrupt òf vernieuwd in Christus zijn dat we òf de zonde òf rechtvaardigheid die ons aansturen. We zijn dus aan de zonde verslaafd of we zijn aan God verslaafd.

3. Zonder deze bevrijding van de overheersing van de zonde – zonder een nieuwe gerichtheid en heiligheid in onze levens – zullen we het eeuwige leven niet beërven.

Het eeuwige leven is afhankelijk van deze vrijheid van zonde en van de gebondenheid aan God. Dit is het punt van vers 22: *“Maar thans, vrijgemaakt van de zonde en in de dienst van God gekomen, hebt gij tot vrucht [voordeel] uw heiliging en als einde het eeuwige leven.”*

Eeuwig leven staat in contrast met de “dood” in vers 21: *“Wat voor vrucht [voordeel] hadt gij toen? Dingen, waarover gij u nu schaamt; immers, het einde daarvan is de dood.”* Maw, het gevolg van het leven in zonde is de dood (v23). Maar in contrast daarmee is het gevolg van bevrijd worden van de zonde en leven als slaaf (dienaar) van God en dan vruchten van toewijding en heiliging dragen, het eeuwige leven. Deze zijn niet optionele stappen. Dit is de enige weg die naar het eeuwige leven leidt: i) bevrijd worden van de zonde door God; ii) dienaar van God worden; iii) vrucht dragen in een leven van heiligheid en toewijding en iv) uiteindelijk het eeuwige leven. Daarom is heiligheid en de strijd tegen de zonde in dit hoofdstuk zo serieus. We spelen geen spelletjes. Het gaat om het eeuwige leven.

Maw het eeuwige leven komt naar de persoon die echt gelooft in Christus, die Christus niet alleen maar als waarheid aanvaardt, maar als schat. De werkelijkheid en uitwerking hiervan laat zich op 2 manieren zien, 2 manieren, niet maar 1.

- Het toont dat het echt is door naar rechtvaardiging te leiden.
- En het toont dat het echt is door te leiden tot heiligheid/toewijding.
- De rechtvaardiging is onze wettelijke (legale) positie voor God, vanwege de gerechtigheid van Christus.
- De toewijding (heiligheid) is de praktische, progressieve, morele uitwerking van deze rechtvaardiging, in een veranderde leven van heiligheid en toewijding. Een echt geloof leidt naar beide: vrij voor God, toegewijd aan God leven.
- Rechtvaardiging is nodig om eeuwig te leven. Dit is de wettelijke, legale basis die we door geloof ontvangen.
- Heiligheid/toewijding is nodig om eeuwig te leven als het openbare bewijs dat ons geloof echt is. Mooie reden toch voor mensen om belijdenis van hun geloof te doen?!

Hij regeert de wereld

Ik dring daarom bij u aan: kijk weg van uzelf. Kijk weg van andere en kijk naar God. Kijk naar Christus. Kijk naar het kruis, de hoeksteen voor een leven van liefde en gehoorzaamheid. Kijk naar de opstanding. Kijk naar de regering van Christus over de koningen over de aarde. Ontvang Hem als de schat van uw leven!

Hij regeert de wereld met waarheid en genade,
 en laat de volkeren proeven
 van de glorie en rechtvaardigheid
 en de wonderen van zijn liefde.

Dit is de basis voor een leven in praktische toewijding en heiligheid. Bevrijd. Gericht op God. Je leven aan Hem presenteren.

Volgende week borduren we hier verder op.

Amen